

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Philomathi Mvsae Ivveniles

Alexander <VII., Papst>

Coloniae Vbiorum [i. e. Amsterdam?], 1645

LXIII. Ad Alexandrvm, Federici Petrvci Filivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12750

LXIII.

AD ALEXANDRVM, FEDERICI
PETRVCII FILIVM.

Consolatur super morte Lauræ, ejus Sponsæ;
cælibatum suadens, ac Romanæ Vrbis habita-
tionem.

Non tu querelis, neu miserabili,
Amice, fletu Daphnidis urgeas
Vix vix tuæ abreptos amores,
Et propera fugientis hora.
Quamquam infecutus Laurea fleverit
Arbusta Phœbus plus nimio dolens,
Deique gauderet virescens
Per lacrymas maduisse tellus.
Non illa vis te pectoris improbi
Effrena cogit; sed melior viges
Musarum alumnus, temperatam
Sortis in alterutras procellas
Servare mentem. Flebilis omnibus
Illa occidisset, quos premit undique
Terrena labes, quos voluptas,
Atque dolor modo mergit undis.
Tu perfer ictus corde potentior,
Neve atra curis te implicit inquies,
Quæ humana perturbat; secundis
Sis vicibus, dubiusque, rectus.

Sic

Sic, dum jacentes nubibus arduis
 Valles opacat tristior ætheris.
 Ira, haud timet nimbos, eodem &
 Semper ovans nitet ore Olympus.
 Cœlo serenus quin animum feras
Qua se nitenti commodius plaga
 Resevit astra, inter triumphans
 Non tenui sacra fronde laurus.
 Illic nitentes dum thalamos tibi
 Servat, jugali non aliam petas
 Vincire nexu; sed fidelis
 Aonidum genio, beatas
 Effunde gazas pectoris aurei,
Qua Tibris udo labitur alveo.
 Hic me sodalem fors revisas,
 Hic placide per agatur ævum.

L X I V.

De quodam, qui dicitur tumulatus à discipulis vi-
 vus, cum crederetur mortuus.

MEnte procul stantem sua vecors turba magistrum
 Viventem sepelit, quem periisse putat.
 Errantum pœnas doctor luit; & rude vulgus
 Tam male, sic moriens, edocuisse dolet.

LXV. TRI-